

פרשת
תזריע מצורע

שנה ג'

גליון מס' 119
תשפ"ג

זכרו תורה
משה

שיחות דרשות חינוך ומוסר
שמסר זקנינו מורינו הגה"צ
רבי משה הלוי טורק זצוק"ל

על פרשת השבוע
לתלמידי תשב"ר

הגליון יו"ל לאור בקשתו הרבה של מו"ז זצוק"ל
אשר ביקש ואף כתב זאת בצוואתו הק'
וז"ל "ורק בעיקר לחזק בעניני חינוך"

הגליון אינו מוגה!

אנא מכם קוראים יקרים תרמו בעין יפה עבור
הוצאת והדפסת הגליון והנציחו את יקירכם בטל' המכון.

לקבלת הגליון מידי שבוע במייל וכן להארות והערות יש לשלוח למייל המכון.

ניתן להשיג את הגליון מידי שבוע מיום ה' בערב אצל משפ' בלוי ברטנורא 9 ב"ב.

כמו כן ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע:

מהאתר של דרשו www.dirshu.co.il

ומהאתר של בינינו beinenu.com

שכתוב והפצה: הב' מ. בלוי ני"ו הקלדה: הר' י. בלוי שליט"א

עריכה: הרה"ג ר' ש. א. בלוי שליט"א

עימוד גרפיקה והדפסה: הר' ד. בלוי שליט"א

© כל הזכויות שמורות ל-

מכון "זכרו תורת משה"

ברטנורא 9 בני ברק

טל: 03-6186876 / פקס: 03-5042902

אימייל: 6186876@gmail.com

תזריע מצורע

השם מצורע, אלא זה מופיע בתורה רק כאשר האדם נרפא מהצרעת והוא כבר מתקרב לטהרה מטומאתו רק אז קוראת לו התורה את השם מצורע כמו שכתוב "זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן, ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע" רק אחרי שהמצורע סבל והוציאו אותו מחוץ למחנה שבוע או שבועיים או שלוש והיו לו בזיונות גדולים וכבר קיבל את העונש שמגיע לו ועשה תשובה ונרפא מהנגע צרעת ומעכשיו והלאה הוא כבר יזהר היטב לא להיכשל חלילה רק אז מגלים לו שהוא היה מצורע, כי אז זה כבר לא נקרא שם גנאי כי הוא כבר חזר בתשובה והתרפא מצרעתו, ולכן מובן שפרשה בתורה נקראת על שמו כי הוא כבר בעל תשובה אמיתי ובוודאי הוא כבר ישמור ויזהר לא לחטוא יותר, וכאן התורה באה

"וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר, אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" התורה הק' בפרשה שלנו הקדימה תשע פסוקים בעניני טהרת היולדת ואח"כ עד סוף הפרשה התורה מדברת בעניני נגעים, הפרשה נקראת ע"ש ההתחלה ולא ע"ש נגע הצרעת, והסיבה לכך שהרי נגע צרעת מגיע עונש למי שחטא בחטא לשון הרע או על חטאים אחרים כמובא בחז"ל, וממילא לא ראוי לתת שם לפרשה על דבר שהוא גנאי, א"כ נשאלת השאלה מדוע פרשת מצורע כן נקראת ע"ש המצרע? שמעתי פעם מאחד הגדולים שהסביר את העניין הזה שאם נשים לב נראה שהמילה 'מצורע' מופיע בתורה לא כאשר הכהן רואה שיש לאדם נגע צרעת ואז הוא נותן לו את

ללמד ולהזהיר אותנו שחלילה לא נקרא ונטביע על אף יהודי ועל אף ילד שנכשל באיזה חטא לקרוא לו בשם "גנב" או "פושע" או בכל שם גנאי אחר, רק אנחנו צריכים לעורר אותו בזהירות ובעדינות שיחזור בתשובה שלימה ולא ח"ו ללכלך ולהטביע עליו שם גנאי.

הגאון הגדול רבי משה פינשטיין זצוק"ל שהיה מגדולי הפוסקים בעולם כתב בספרו מעשה נורא, מורה אחד שהיה תלמידו למד עם התלמידים שלו את פרשת וירא והוא התבטא בצורה מאד חריפה על בנות לוט שהתחבאו בתוך מערה מפחד הפיכת סדום והוא אמר בערך את המילים הללו "האחיות המלוכלכות האלו", כותב ר' משה פינשטיין שהמורה הזה חלם חלום ששתי זקנות באו אליו וצעקו עליו באיזה רשות הוא דיבר עליהם לשון הרע והם נעלמו, למחרת המורה הזה גילה שיש לו

פצע מכוער על היד, ר' משה פינשטיין ששמע שתלמידו חולה הלך לבקרו וכשראה את הפצע אמר ר' משה שזה נראה נגע צרעת ה' ישמור, התלמיד הזה אחרי חודש הלך לעולמו ה' ירחם, מהסיפור הנורא הזה אנו לומדים שגם בימינו שייד עונש צרעת על דיבור לשון הרע, כמה צריך להיזהר לשמור על הפה שלנו כמו ששלמה המלך אומר "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו" וכמו שאומר דוד המלך בתהילים "מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב, נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו".

"וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר, כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם" אומר רש"י, ונתתי נגע צרעת - בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם לפי

להם הכהנים לגבעונים מים ואוכל מעלה הכתוב על שאול כאילו הוא הרג את הגבעונים, שואלת הגמ' מצד אחד הקב"ה תובע על שלא כיבדו את שאול בהספד שראוי לו, ומצד שני הקב"ה תובע על מה שישאול הרג את הגבעונים, מתרצת הגמ' כך הוא דרכו של הקב"ה, שכאשר הקב"ה דן את האדם מזכירים את צדקותיו ואת עוונותיו, בשמים זה לא סתירה, על כל אדם יכול להיות פעם טענה מסוימת ומצד שני יש לו גם זכויות, ועל דרך זה אפשר להסביר שאמנם הקב"ה רצה לתת לעם ישראל מתנה כשנכנסו לארץ שיגלו את המטמונים שהחביאו הכנענים אבל מצד שני להקב"ה היה איזה תביעה עליהם לכן הקב"ה נתן להם נגע צרעת ומצד שני הקב"ה נתן להם את הכסף שהטמינו הכנענים.

אנחנו כעת נמצאים בתוך ימי הספירה שבהם נוהגים

שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר וע"י הנגע נותץ הבית ומוצאן, וצריך הסבר מדוע הקב"ה נתן לעם ישראל מתנה בדרך כזו ע"י נגע צרעת, הרי להקב"ה יש לו מלא דרכים אחרות איך לגלות לעם ישראל את כל המטמוניות, מדוע הקב"ה נתן את זה ע"י צרעת? אפשר לומר ע"פ מה שכתוב בספר שמואל "ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני ה' ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים" הגמ' אומרת שדוד המלך שאל באורים ותומים מה הסיבה שיש רעב שלש שנים? ענה לו הקב"ה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים, מפרשת הגמ' אל שאול - שלא נספד כהלכה, ואל בית הדמים - מתוך שהרג שאול את נוב עיר הכהנים שהיו מספיקים

במערה ולא היה להם כריות ושמיכות והם ישנו על קש, ורבי עקיבא אמר לאשתו שאם יהיה לו כסף והוא יהיה עשיר הוא יעשה לה תכשיט של זהב עם ציור של ירושלים, אומרים חז"ל שבסוף ימיו הוא קיים את הבטחתו וקנה לה את התכשיט של זהב.

עוד מספרים חז"ל שרבי עקיבא לפני שהוא למד תורה הוא עבד אצל רבי אליעזר בן הורקנוס במשך שלש שנים, ובערב יום כיפור אמר רבי עקיבא לאדון שלו תן לי את שכרי ואלך לפרנס את ביתי, אמר לו רבי אליעזר אין לי כסף להביא לך, אמר לו תן לי פירות, אמר לו אין לי, אמר לו תן לי קרקע, אמר לו אין לי, אמר לו תן לי בהמות אמר לו אין לי, אמר לו תן לי כרים וכסתות אמר לו אין לי, הלך רבי עקיבא לביתו בצער גדול, לאחר חג הסוכות לקח רבי אליעזר את שכרו של רבי עקיבא ולקח עימו מסע של שלש חמורים

כמה מנהגי אבלות בגלל שמתו עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא בגלל שהיה עליהם טענה מסוימת שלפי דרגתם הם לא נהגו מספיק כבוד זה לזה ומצד שני נוהגים ג"כ לספר את הגדלות של רבי עקיבא ואשתו הצדקנית, רבי עקיבא היה רועה צאן אצל אחד מעשירי ירושלים שקראו לו כלבא שבוע, ולכלבא שבוע היה לו בת שקראו לה רחל, והיא ראתה את רבי עקיבא שהיה צנוע עם לב טוב והסכים ללכת ללמוד תורה, אמרה רחל לרבי עקיבא שאם הוא מקבל על עצמו שאחרי החתונה הוא ילך ללמוד תורה היא מסכימה להתחתן איתו, רבי עקיבא הסכים לתנאי והם התחתנו כדת וכהלכה, כשכלבא שבוע שמע שבתו רחל התחתנה עם רבי עקיבא הוא גירש אותה מהבית שלו והוא אסר עליה באיסור נדר שהיא לא תהנה מכל הנכסים שלו, רבי עקיבא ורחל גרו

הוסיף רבי אליעזר ושאל אותו ומה חשבת עלי בשעה שאמרתי לך שאין לי כרים וכסתות? ענה לו רבי עקיבא חשבת בליבי שאולי הקדשת את כל הנכסים שלך לשמים, אמר רבי אליעזר אכן כך היה המעשה שנדרתי את כל נכסי לשמים בגלל שבני הורקנוס לא עסק בתורה, ואתה כמו שדנת אותי לכף זכות הקב"ה ידון אותך לכף זכות.

עוד מספרים לנו חז"ל שרבי עקיבא קיים את הבטחתו לאשתו והלך ללמוד שתיים עשרה שנים אצל רבי אליעזר בן רבי יהושע, אחרי שעברו שתיים עשרה שנה הלך רבי עקיבא לכיוון ביתו עם שנים עשרה אלף תלמידים וכשעבר ע"י דלת ביתו הוא שמע איך שרשע אחד אומר לאשתו טוב עשה לך אביך שהדיר אותך מנכסיו שהתחתנת עם אדם כזה שמשאיר אותך לבדך כמו אלמנה והולך ללמוד כ"כ הרבה שנים

טעונים, אחד עם מאכלים, אחד עם משקאות, ואחד עם דברים טובים, והביא את כל זה לביתו של רבי עקיבא ואחרי שהם שתו ואכלו יחד נתן רבי אליעזר לרבי עקיבא את שכרו, ושאל את רבי עקיבא מה חשבת עלי בשעה שאמרתי לך שאין לי כסף? ענה לו רבי עקיבא חשבת בליבי כנראה קנית הרבה סחורה וכעת אין לך כסף מזומן, הוסיף רבי אליעזר ושאל אותו ומה חשבת עלי בשעה שאמרתי לך שאין לי בהמות? ענה לו רבי עקיבא חשבת בליבי שאולי השכרת אותם, הוסיף רבי אליעזר ושאל אותו ומה חשבת עלי בשעה שאמרתי לך שאין לי קרקע? ענה לו רבי עקיבא חשבת בליבי שאולי מסרת את השדות לחקירה, הוסיף רבי אליעזר ושאל אותו ומה חשבת עלי בשעה שאמרתי לך שאין לי פירות? ענה לו רבי עקיבא חשבת בליבי שאולי הפירות לא מעושרים,

מכאן אנחנו לומדים שיש הבדל עצום בין ילד שבא לחיידר והוא לומד מהשעה שמונה עד הצלצול והוא לא מבטל רגע אחד, לבין ילד שבאמצע הלימוד הוא מפסיק כמה דקות והוא מתעסק עם דברים אחרים, שכרם יהיה שונה לגמרי, ילדים אינו דומה מי שלומד ואינו מפסיק בלימודו מאשר אחד שלומד ומפסיק בלימודו.

בבני ברק היה גר צדיק גדול שקראו לו ר' עזרא ברזל זצ"ל ומסופר עליו שפעם אחת הוא ניגש לראש ישיבה שלי הגאון רבי טוביה ליסיצין זצ"ל (שניהם למדו יחד בישיבת חברון) ואמר לו כבוד הרב בזכותך נהייתי בן תורה, שאל אותו ר' טוביה איך זה יכול להיות אני בכלל לא מכיר אותך? ענה הרב ברזל לר' טוביה שלפני הרבה שנים בישיבת חברון היתה קבוצה של בחורים שלקחו על עצמם פעמיים בשבוע ללמוד שש

מבלי להתראות איתך, אמרה רחל לאותו רשע אם רבי עקיבא בעלי היה שומע בקולי הייתי מעוניינת שישאר ללמוד עוד שתיים עשרה שנים נוספות, שמע רבי עקיבא את דברי רחל ואמר לתלמידיו קיבלתי רשות מאשתי לחזור ללמוד בבית המדרש עוד שתיים עשרה שנה, וכך עשה, ואחרי שעברו עוד שתיים עשרה שנה חזר רבי עקיבא לביתו עם עשרים וארבע אלף זוגות תלמידים, שואלים בעלי המוסר הרי רבי עקיבא עמד מאחורי הדלת ובוודאי שרחל היתה שמחה לראות את בעלה כמה דקות א"כ מדוע לא נכנס רבי עקיבא לביתו ואמר לאשתו שלום ולברך אותה ואת ילדיו? עונים בעלי המוסר שאינו דומה שתיים עשרה ועוד שתיים עשרה שנה עם הפסקה קטנה ביניהם לעשרים וארבע שנים ברציפות אחת.

ובמשניות האלו חז"ל הכניסו לנו את היסודות של התמדה בתורה, כי תורה בלי התמדה, בלי מידות טובות זה לא תורה שהקב"ה רוצה מאיתנו, וכמו שאמרו חז"ל דרך ארץ קדמה לתורה, וכמו שאמרו במכת אבות יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, ועוד אמרו אם אין תורה אין דרך ארץ ואם אין דרך ארץ אין תורה.

היה פעם מעשה נורא עם איזה זוג בעל ואשה מתל אביב שהסתפקו ביניהם האם לחזור בתשובה כי לאשה היו הרבה פקפוקים ושאלות, הזוג הללו שמעו שבבני ברק ברחוב רשב"ם יש אדם גדול שקוראים לו הסטיפלער והוא יכול לענות להם על השאלות שלהם, הם עלו על אוטובוס קו חמישים וארבע מתל אביב לבני ברק ובאוטובוס הם שאלו איזה בחור צעיר בן ארבע עשרה באיזה תחנה הם צריכים לרדת בכדי להגיע לרחוב רשב"ם

שעות ברציפות בלי לזוז מהכסא בלי לדבר מילה אחת ובלי שום הפסק ובאותו תקופה אני גם כן למדתי אז בישיבה וראיתי איך שלמדת בכזה שקידה וכל כך התרגשתי מזה ולקחתי על עצמי ג"כ ללמוד תורה בשקידה, אתם שומעים ילדים מה גדול הכוח של קביעות בתורה שעיי"ז זוכים להבנת התורה וזה נקרא עמל בתורה וזה מביא לשמחה בלימוד, אם ילד שקוע בלימוד ופתאום הוא שומע את הצלצול שמודיע על שעת ההפסקה הוא שואל את הרבי מהה! כבר הצלצול רק מקודם התחיל השיעור, מילד כזה בוודאי שיצא תלמיד חכם גדול, על כאלו ילדים עם ישראל מחכה, בדיוק עכשיו זה הזמן הנכון ללמוד בהתמדה כמו שצריך כי אנחנו עומדים כבר בשליש האחרון של השנה.

חז"ל אמרו לנו שבשבתות של הקיץ נלמד פרקי אבות,

לומדים כמה מידות טובות משלימים את מי שלומד תורה. שמעתי פעם מהגאון הגדול ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל שאמר שאין לו תענוג יותר גדול מאשר שבת שהוא לא צריך להגיד שיעורים והוא יכול לחזור על הדפי גמרא שלמד במשך השבוע, עכשיו שיש לנו את שבתות הארוכות של הקיץ בלי קושי ילד יכול לשבת וללמוד כמה שעות יפות, ילד שמתחיל לטעום את הטעם הטוב הזה להגיד כמה דפים מבפנים, אין תענוג יותר גדול מזה, ילדים תנצלו את השבתות הללו ועי"ז נכין את עצמנו כמו שצריך לקבלת התורה ובזכות ילדי ישראל קדושים עם ישראל יגאלו, ונזכה בקרוב שיהי החודש הזה כנבואת אבי חוזה וישמע בבית זה קול ששון וקול שמחה ונזכה במהרה שיתקיים ההבטחה של הקב"ה שישלח לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בבני ברק לביתו של הסטייפלער, הבחור השיב להם שהם צריכים לרדת בתחנה מסוימת, כשהם ירדו מהאוטובוס הם שאלו אנשים איפה זה רחוב רשב"ם אמרו להם שכדאי להם לעלות על אוטובוס ולנסוע עוד תחנה, הם עלו שוב על אוטובוס ונסעו עוד תחנה וכשירדו הם ראו את אותו בחור שהטעה אותם רץ ממש בלי נשימה וכולו אדום מרוב ריצה, כשהוא הגיע אליהם הוא ביקש מהם סליחה על שהוא הטעה אותם תחנה קודם והוא הוציא כסף מהכיס ורצה לשלם את הנזק שגרם להם, אמרה האשה לבעלה מרוב התפלאות אם בן תורה צעיר יש כאלו מידות טובות אין לי כבר מה להיכנס לסטייפלער, הם חזרו בחזרה הביתה לתל אביב וחזרו בתשובה שלמה, אח"כ הם עברו לגור בבני ברק והקימו פה משפחה נהדרת, מהסיפור הזה אנחנו

הגג ליהודי רב

לע"נ הצדיק

רבי ישעיה' ב"ר משה זי"ע

מקראעסטיך

נלב"ע ג' אייר תרפ"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י הרה"ח ר' דוד בלוי שליט"א ומשפ'
לזכות וברכה והצלחה בכל העניינים

לזכר עולם יהיה צדיק

לע"נ זקננו הגדול

מגדולי מחנכי הדור הגה"צ רבי

משה ב"ר דב הלוי טורק

זצוקלה"ה

נלב"ע ערש"ק ח"י כסלו תשפ"א

~~~~~

ולע"נ רעייתו זקנתנו הדגולה

מרת **טשרנא ב"ר דוד** ע"ה

נלב"ע ז' מרחשון תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

